

VIDIK

LIST ŽUPE SV. VIDA • VIDOVEC • GODINA XVIII • BROJ 35/2016. • ISSN 1334-6547

Prvopričesnici 2016.

VIDIK glasilo za vjersku izobrazbu i aktualnosti župe Vidovec.

Odgovorni urednik:
vlč. Dragutin Bogadi.

Redakcijski kolegij:
vlč. Mario Kaniški, Jasmina Canjuga,
Martina Cuković,
Ana Ljubek,
Ivančica Košić Čačić,
Snježana Košić,
Vesna Kovačić,
Dragutin Mađarić,
Sandra Priher,
Snježana Ptiček,
Helena Ris,
Antonija Zagorec.

Fotografija:
vlč. Dragutin Bogadi,
Zoran Košić Čačić,
Zlatko Smerke,
Plavec Fiket.

Adresa uredništva:
Župni ured Vidovec,
Trg sv. Vida 6,
42205 Vidovec.
Tel./fax: 042 741 332. Web:
zupa-vidovec.hr

Fotografije i rukopise ne vraćamo. Suradnja nije honorirana.

Glasilo izlazi periodično.
Troškove namirujemo
darovima župljana i
donatora.

Grafičko oblikovanje i tisak:
Nakladnička kuća „Tonimir“
Varaždinske Toplice

RIJEČ UREDNIŠTVA

Dragi čitatelji!

Radosno vas pozdravljamo na stranicama 35. broja našeg župnog lista. Zakoračili smo u 18. godinu izlaženja, a još su nam pred očima vrlo živopisne slike prvog sastanka Uredništva. Tada smo za naš župni list odabrali ime „Vidik“. Kako je „Vidik“ dobio ime znaju suradnici koji su svih ovih godina ugrađivali svoju ljubav i velik trud u nastajanje svakog novog broja. Ovdje želimo to podijeliti i svima vama koji će ovaj broj rado pročitati. „Vidik“ je ime dobio po malom Vidu, zaštitniku naše župe. Naime, u vidovečkom govoru umanjenice muških imena dobivaju nastavak -ik, Jožik, Štefik, Francik... pa tako i Vidik.

Temom ovog broja „Jesam li se prekrižio“ želimo potaknuti na promišljanje vlastitih postupaka prema drugim ljudima. Jesmo li bili spremni sebe prekrižiti, tj. odreći se svojim želja i planova te se radosno darovati drugima. Uz vijesti iz života župe, donosimo niz priloga kojima vas želimo duhovno obogatiti. Nastojeći biti bolji, zamolimo u našem životu pomoći i zagovor sv. Vida, našeg nebeskog zaštitnika, čiji blagdan proslavljamo.

Bog vas blagoslovio.
Uredništvo

Moj kraj

Tam malo dale od
Varaša grada
moje malo selo spi.
Rad ga imam i
nikom ga ne bi dal.
Ljudi su dobri i
saki rad pomore.
Na polu se fejst
moučiju, rad bi naše
vidovečko zelje
sakome dali.
V nedelu, v cierkvu si
duođeju
i molitve moliju.
Saki prosi Bogika
da gli jemu pomore...

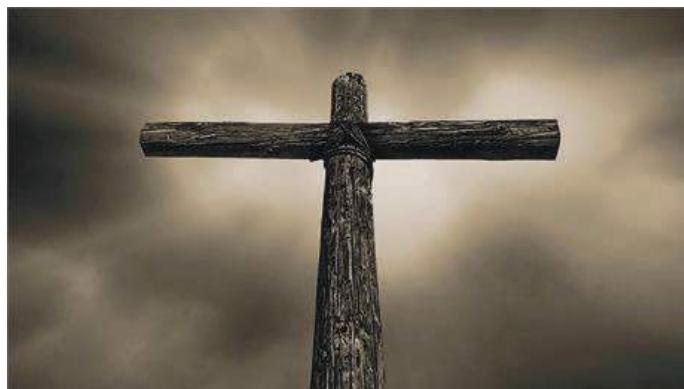
Valentino Vrbnjak, 5. a

Zahvala Spasitelju

Isuse dragi puk te tvoj hvali.
Život si svoj dao, sebe
žrtvovao
i nikad se nisi požalio.
Ti koji ozdravljaš,
u tišini nas slušaš,
a za bolesne si lijek oduvijek.
Ljubavlju nas maziš, dobrotom
nas paziš,
umro si za nas da nam dadeš
spas.
Isuse, nek tvoje srce sveto
učini da u srcima našim
pronađemo Boga,
da zauvijek zavlada sloga.
Vjeru si u naša srca usadio,
grijeha nam oprostio,
cijeli svijet od tame izbavio i
uskršnuo.
Biserka Presečki

Jesam li se prekrižio?

U rimsko doba križ je bio simbol na kojem su svoj život završavali politički pobunjenici i kao takvi bili su upozorenje i poziv na pokornost vlasti svima koji su ih vidjeli. S Isusom Kristom križ dobiva sasvim novi smisao i šalje nam se potpuno drugačija poruka. On postaje vjernicima častan i najvažniji simbol kršćanske vjere.

Bog ludost pretvara u mudrost

Apostol Pavao u svojoj poslanici Korinčanima kaže: „Što je ludo u očima svijeta, izabra Bog da posrami mudre; što je slabo u očima svijeta, izabra Bog da posrami jake.“ (I Kor 1,27). S tim je Pavlovim navodom dakako povezan simbol križa koji je „sablazan za Židove, ludost za pogane, ali Božja mudrost za pozvane“ (Usp. I Kor 1,23-24). Križ u Isusu Kristu postaje tako znak spasa i znak bezgranične i bezuvjetne ljubavi koju je Bog pokazao prema nama. On nama postaje toliko bitan da svaki naš dan i molitva započinje i završava upravo njime.

„U ime Oca i Sina i Duha Svetoga“ popratne su riječi koje izgovaramo prilikom križanja. Križamo se, dakle, u ime Presvetoga Trojstva. Razmislimo li malo dublje, iz samog čina križanja proizlazi i naš kršćanski poziv. Križanjem se molimo za snagu kako bismo zaista djelovali u ime Presvetoga Trojstva, na način kako sam Bog to želi i kako nam je i sam pokazao – služeći jedni drugima u ljubavi. Tom gestom želimo doslovno prekrižiti sebe, svoje sebične želje i prohtjeve, svoju oholost te staviti drugoga i njegove potrebe ispred sebe.

Kako djelovati u Božje ime?

Uvijek iznova možemo primjetiti koliko je naš Bog velik, da se u toj svojoj veličini ponizio i postao jedan od nas kako bi nas poučio što nam je činiti da bismo dospijeli u Kraljevstvo nebesko. „*Tko želi biti prvi, neka bude zadnji od sviju i sluga svima.*“ (Mk 9,35) – to je Isusov program kršćanskoga života: zaboraviti sebe, prekrižiti se i ljubavlju služiti

svome bratu. Tako će svaki tko je ovdje zadnji, na Nebu biti prvi, a tko se ovdje oholo uzvisuje nad drugima, biti će zadnji. To je Božja logika. Toliko je drugačija od logike ovoga svijeta, a opet toliko jednostavna i bogata smislom.

Isus nije samo govorio što i kako raditi, već nam je svojim primjerom to i pokazao. Prije Pashalne večere na Veliki četvrtak, ulio je vodu u posudu za pranje te počeo učenicima prati noge i otirati ih ubrusom. Voda u Novom zavjetu simbolizira očišćenje naših srdaca od grijeha i opaćina, pa je stoga ona i potrebna materija u sakramantu

TEMA BROJA

krštenja. No ovom gestom Isus nam se nije prikazao samo kao onaj koji ima vlast oprati grijehu, već ponajviše i kao onaj koji služi. Ovdje vidimo Krista koji drugog čovjeka stavlja ispred sebe, ispred Zakona i svih pravila te mu ljubavlju pristupa i služi, a nama poručuje: *„Da sam vam primjer da i vi činite kako ja učinim vama“* (Iv 13,15).

Isus je nam je taj primjer ostavio kao svoju oporuku. Pred svoju smrt, on je izdvojio upravo ono što nam je u životu bitno i čemu trebamo težiti i to nam je zapovjedio. A svoj postupak pranja nogu učenicima i poticaj svima da jedni drugima služimo, zaokružio je Zapovijedi ljubavi: *„Ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedni druge!“* (Iv 13,34). Dakle, ne traži ništa drugo, nego samo ono što nam je i sam pokazao.

Isus se također i poistovjetio s bijednima, bolesnima i siromašnima i to toliko da je rekao: „Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!“ (Mt 25,37). Sudit će nam se, dakle, upravo prema tome koliko smo ljubavi i spremnosti na služenje iskazali Isusu u liku nevoljnih, napuštenih i potlačenih, odnosno u liku svojih bližnjih. Ne trebamo, stoga, tražiti naokolo ljude prema kojima ćemo izražavati svoje milosrđe, jer je bližnji baš svatko kome je potrebna naša pomoć u bilo kojem obliku.

Vaša je plaća na nebesima

Živimo u svijetu u kojem se za svaku uslugu očekuje i određena plaća, no Bog nas poziva na drugačije djelovanje: *„Tko prima radi mene jedno od ovakvih malenih, mene prima!“* (Mk 9,37). A tko je taj najmanji? To je onaj koji nam nema čime uzvratiti za našu uslugu, čiji nam je osmijeh jedina plaća na ovome svijetu. I baš se s takvima Isus najviše družio te na kraju i poistovjetio kako bi nam pokazao da naše djelovanje uvijek treba proizlaziti iz srca punog ljubavi i iz poniznosti. Možemo slobodno reći i da je prema tome, baš taj

naš najbližnji onaj križ kojim moramo doslovno prekrižiti sebe kako bismo se otarasili sebičnosti i svojeg oholog „ja“ te se postavili u služenje drugome do sebe.

Životno poslanje kršćana

Prekrižiti se u ime Presvetoga Trojstva i dozvoliti da Bog djeluje preko nas jest poziv svakome kršćaninu koji iskrena srca želi slijediti Isusa Krista. A slijediti Krista možemo samo prihvaćanjem križa, odnosno prihvaćanjem bližnjega i najslabijega među nama: „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom!“ (Mt 16,24). Tek tada ispunjavamo svoje poslanje kao kršćanina.

Izrečena na ovaj način, ta nam stvarnost može zvučati preteškom. Međutim, Bog ne bi od nas

Josip Račić: Majka i dijete

tražio nešto za što nije siguran da smo sposobni to i ostvariti. Uzmimo u obzir samo odnos majke i djeteta. Koliko je puta majka samo primorana staviti dijete i njegove potrebe ispred svojih? Koliko samo noći majka mora probdjeti kada joj je dijete bolesno i tako mora prekrižiti sebe i svoju komociju te se staviti u službu djetetu kojem je njezina pomoć, u toj situaciji, prijeko potrebna. Također će majka nebrojeno puta radije pojesti, njoj manje ukusan komad mesa, kako bi dijete uživalo u puno ukusnijem zalagaju.

I dalje ovi primjeri zvuče kao velika žrtva i cilj kojeg ne može dostići svaki čovjek, no zapitajmo se zašto majka uopće postupa na ovaj način? Zašto je majka kadra sebe prekrižiti i žrtvovati cijelu sebe za

dobro djeteta? Odgovor je jednostavan! Majka voli! Ona ljubi to dijete velikom ljubavlju! Upravo će zato ona bez ikakvog žaljenja prihvatići sve poteškoće i žrtvovati se za svoje dijete, jer *“ništa nije težko onome tko ljubi”* rekao je još davno rimski državnik i filozof Ciceron. To je ljubav koju nam je Isus zapovijedio. A odnos majke i djeteta je samo jedan vid te ljubavi.

Križ jest ljubav

Zato i križ, nekada tako sramotan predmet, postaje simbolom savršene ljubavi. Patnja, požrtvovnost, samoća, bol, sve što god je Isus Krist prošao iz ljubavi, radi nas i radi našega spasenja, jest križ. Neopisiva je ta Božja želja i nastojanje da svakoga od nas pritegne k sebi. On zbog toga pristaje čak i na smrt. A sve zato jer nas neizmerno ljubi.

Križ tako više ne predstavlja patnju i bol, već Božju ljubav prema čovjeku, prema grešniku,

prema onome koji si sam ne može pomoći. Njegovo je značenje sada puno smislenije i bogatije. Bog je, dakle, u punom smislu riječi pokazao što znači prekrižiti se i dati cijelog sebe za bližnjega.

Ljubav je put

Imajući ovo na umu, posvjestimo si da je ljubav naš životni poziv. Ona je ujedno i središnja točka čitavog Evandelja, tj. radosne vijesti koju nam je Krist donio. A ljubav prema bližnjemu uvijek traži nekakvo odricanje, traži žrtvu. Pravi kršćanin mora prekrižiti sebe i tako se staviti u službu izvršenja Božje volje. Kaže Isus: *“Jelo je moje vratići volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo!”* (Iv 4,34). Isus je Očevu volju ispunio do savršenstva, a ujedno i nama naložio da tako činimo. Svaka njegova zapovijed izrečena je upravo iz ljubavi prema nama. Uvijek je od ljudi tražio samo da budu na putu koji vodi u Nebo. A Isus je taj Put. I tko slijedi njega i njegove riječi, taj neće propasti. I zato si često postavljajmo pitanje: *“ jesam li se iz ljubavi prema svome bratu zaista prekrižio? Hodam li putem koji me vodi ravno k Bogu?”*

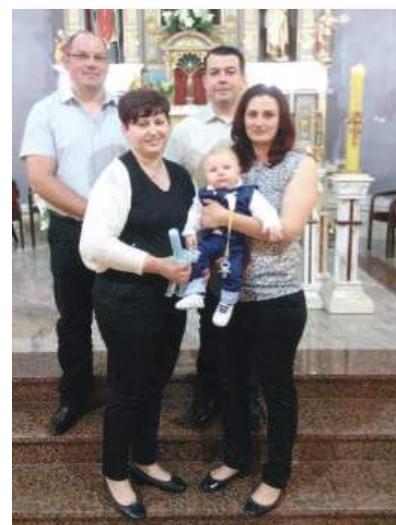
Sandra Priher

Krsteni

Ema Bistrović

- Melani Mavrek, kći Vedrana i Mihaela r. Rogina, rođ. 23. 11. 2014., kršt. 28. 11. 2015.
- Luna Špičko, kći Krunoslava i Dajane r. Plantić, rođ. 3. 7. 2015., kršt. 28. 11. 2015.
- Tin Barbir, sin Nikole i Valentine r. Kolačko, rođ. 8. 11. 2015., kršt. 26. 12. 2015.
- Sara Cafuk, kći Zlatka i Štefanie r. Boltižar, rođ. 1. 11. 2015., kršt. 26. 12. 2015.
- Benjamin Glavaš, sin Darka Glavaš i Valentine Leskovar, rođ. 1. 9. 2015., kršt. 23. 1. 2016.
- Roko Tomašić, sin Marka i Romane r. Treska, rođ. 18. 11. 2015., kršt. 20. 2. 2016.
- Ivana Posavec, kći Lovre i Maje r. Pozder, rođ. 8. 9. 2015., kršt. 20. 2. 2016.
- Petar Rožić, sin Miljenka i Ljiljane r. Sekačić, rođ. 1. 12. 2015., kršt. 21. 2. 2016.
- Antea Fantov, kći Ante i Dejane r. Posavec, rođ. 5. 6. 2015., kršt. 27. 2. 2016.

Emil Zagorec

- Aleksandar Sabo, sin Bojana i Mateje r. Hanjš, rod. 14. 3. 2015., kršt. 2. 4. 2016.
- Ema Bistrović, kći Silvestra i Nikoline r. Težak, rod. 30. 12. 2015., kršt. 2. 4. 2016.
- Jakov Zagorec, sin Ivice i Nives r. Melnjak, rod. 20. 1. 2016., kršt. 9. 4. 2016.
- Božidar Blaži, sin Ivica i Nade r. Farc, rod. 13. 12. 2006., kršt. 5. 5. 2016.
- Leon Pahić, sin Marka i Miroslave r. Habek, rod. 1. 4. 2016., kršt. 7. 5. 2016.
- Emil Zagorec, sin Miroslava i Biserke r. Malek, rod. 12. 11. 2015., kršt. 7. 5. 2016.

Vjenčani

- Nikola Sviben i Nadica Liber, 17. 1. 2015.
- Marko Cafuk i Lea Lacković-Hižman, 2. 4. 2016.
- Nino Koški i Katarina Mašić, 9. 4. 2016.
- Goran Šokman i Petra Pozder, 16. 4. 2016.
- Tomislav Kovačić i Natalija Zagorec, 30. 4. 2016.
- Jurica Cafuk i Petra Plantić, 6. 5. 2016.

Marko Cafuk i Lea Lacković-Hižman, 2. 4. 2016.

Nikola Sviben i Nadica Liber, 17. 1. 2015.

Tomislav Kovačić i Natalija Zagorec, 30. 4. 2016.

50. godišnjica braka

Marija r. Rožić i Pavao Canjuga

Ljubica i Milan Đuras

ČESTITAMO!!!

Od Vidika do Vidika

06.12.2015. god. druga nedjelja Došašća, promišljanje kako uskladiti odnose sam sa sobom, poboljšati suodnose sa drugima i s Gospodinom i to svaki na svoj način, jer u našim životnim situacijama ima mnogo neravnina i visina pa ih počnimo poravnavati u suodnosu s Gospodinom.

13.12.2015.god. nedjelja Caritasa, prikupljanje hrane za potrebne u organizaciji župnog Caritasa, ujedno susret roditelja firmaničkih i prvičesnika sa bračnim parom koji je prezentirao temu „Što će ostati iza nas“

20.12.2015.god. četvrta nedjelja Došašća, promišljanje koliko smo napredovali u odnosu sam sa sobom i okolinom. Tog dana održana je Božićna priredba u školskoj dvorani koju su organizatori podarili našim župljanim.

24.12.2015.god. Badnjak, dan kada se bdije, iščekuje Isusovo rođenje, misno slavlje polnoćka.

25.12.2015.god. svetkovina Božić, Isusovo rođenje, rođenje Isusa u našim srcima.

26.12.2015.god. blagdan sv. Stjepan Prvomučenik, vjernost svome Kralju platio je smrću, ujedno početak blagoslova kuća u našoj župi.

27.12.2015.god. Sveta Obitelj Isusa, Marije i Josipa uzor zajedništva kojeg danas nema.

01.01.2016.god. svetkovina Sveta Bogorodica Marija, Dan mira početak Nove građanske godine.

06.01.2016.god. Sveta Tri Kralja, Bogojavljajanje. Potrebno je promatrati oko sebe i pronalaziti ponovno Istinu te otvoriti srce Isusu, blagoslov vode.

10.01.2016.god. Isusovo krštenje, ujedno završetak Božićnog vremena. Poticaj na malo promišljanja koliko svatko od nas živi život koji je po krštenju zadobio, da poravnamo staze kojima se krećemo ako smo svjesni da smo u suprotnosti sa naukom Isusa Krista.

20.01.2016.god. početak Devetnice Svetom Josipu, koja je već tradicija naše župe, okupilo se mnoštvo štovatelja.

02.02.2016.god. Svjećnica, Prikazanje Gospodnje, blagoslov svijeća, svjetlost nam pokazuje Put kojim trebamo hoditi da prispijemo u Nebesko Kraljevstvo.

03.02.2016.god. Sveti Blaž, blagoslov grla i jabuka.

08.02.2016.god. početak Trodnevnice Gospi Lurdskoj.

09.02.2016.god. Pepelnica, počinje vrijeme korizme. To je vrijeme promišljanja, vrijeme donošenja odluka da budemo bolji prema drugima, ljubimo Boga i budemo u njegovoj blizini. Neka nam vrijeme korizme bude plodonosno da donešemo dobre odluke, a sve loše izbacimo iz svog života.

20.02.2016.god. duhovna obnova suradnika župe Vidovec u Veternici. Tema duhovne obnove je bio grijeh, prepoznavanje grijeha, inventura svih loših djela, priznavanje, obraćenje te načini borbe da ne grijesimo.

27.02.2016.god. Dan otvorenih vrata Božjeg Milosrđa, mogućnost da otvorimo srce Gospodinu da se nastani u nama, ujedno korizmena isповijed kao priprava za radosno slavlje Uskrsa.

06.03.2016.god. treći Križni put vjernika po našoj župi od Gojanca pa po selima do župne crkve. Vrijeme je bilo i sunčano i kišovito, vjernika solidan broj. Zamijećeno je malo prisutnih muških osoba na Križnom putu, a isto tako i mlađih.

19.03.2016.god. hodočašće štovatelja sv.Josipa u Karlovac.

20.03.2016.god. Cvjetnica, Muka Gospodnja, Caritas dijelio župljanima maslinove grančice koje je dobio na dar iz Pirovca od jedne obitelji. Križni put u popodnevnim satima predmolili su bračni parovi naže župe.

24.03.2016.god. V. četvrtak, Misa večere Gospodnje, početak Vazmenog trodnevlja, ujedno sakupljanje hrane za potrebne.

25.03.2016.god. V. petak, u prijepodnevним satima molio se Križni put, a u popodnevnim satima slavio se obred V. petka, čitanje Svetog pisma i navještaj muke, poklon i ljubljenje križa te sv. Pricaest. **26.03.2016.god.** V. subota, dan molitve i tišine, vjernici posjećuju Gospodinov grob, u večernjim satima početak obreda Vazmeno bđenje.

27.03.2016.god. blagdan Uskrs, to je dan Uskrsnuća Isusa Krista, i naše nanovo uskrsnuće ako smo pali pod teretom grijeha.

28.03.2016.god. Uskrsni ponедјeljak, susret starijih i bolesnih osoba naše župe. Nakon misnog slavlja druženje u vjerouačnoj dvorani uz prigodan program. Organizaciju odradili djelatnici našeg župnog Caritasa.

31.03.2016.god. početak Trodnevnice Božanskog Milosrđu.

01.04.2016.god. u popodnevnim satima započeo je trodnevni seminar Kursilja za firmanike.

04.04.2016.god. liturgijski se slavilo Navještenje Gospodnje – Blagovijest.

Pripremio: D. Mađarić

5 generacija u obitelji

Umrlji

Zdravko Ljubek, Nedeljanec, 1948.-2015.

Stjepan Posavec, Nedeljanec, 1950.-2015.

Josip Težak, Nedeljanec, 1945.-2015.

Ivica Ljubek, Nedeljanec, 1963.-2015.

Stanko Pozder, Nedeljanec, 1936.-2015.

Alojzije Blaži, Vidovec, 1938.-2015.

Josip Crnčec, Vidovec, 1964.-2015.

Katarina Kučko, Vidovec, +2015.

Božidar Plečko, Jalkovec, 1969.-2015.

Slavica Pozder, Nedeljanec, 1938.-2015.

Valent Buhin, Vidovec, 1955.-2016.

Ana Flegar, Zamlača, 1945.-2016.

Marija Kovačić, Budislavec, 1931.-2016.

Ivan Melnjak, Papinec, 1959.-2016.

Ivan Kliček, Šijanec, 1938.-2016.

Biserka Kliček, Domitrovec, 1953.-2016.

Anica Kontek, Zamlača, 1955.-2016.

Vera Žen, Hausham, 1963.-2016.

Marija Šantalab, Vidovec, 1934.-2016.

Ivan Zagorec, Nedeljanec, 1931.-2016.

Đurđica Koren, Prekno, 1940.-2016.

Josip Papec, Papinec, 1931.-2016.

Franjo Habulan, Vidovec, 1949.-2016.

Franjo Mašić, Vidovec, 1943.-2016.

Doroteja Rožić, Nedeljanec, 1934.-2016.

Josip Tomašić, Gojanec, 1955.-2016.

Stjepan Zagorec, Nedeljanec, 1936.-2016.

Milan Kocijan, Hraščica, 1941.-2016.

Juraj Težak, Šijanec, 1936.-2016.

Stanko Stipan, Varaždin, 1958.-2016.

Milka Plečko, Varaždin, 1926.-2016.

Duhovna obnova na Veternici

Mjesto Veternica nalazi se 40 – tak kilometara od Vidovca, u prekrasnom brežuljkastom kraju. Posjetili smo duhovni centar Varaždinske biskupije koji djeluje i otvoren je nakon blagoslova od 18.11.2011.g. Ovaj kompleks sastoji se od starog pavlinskog ljetnikovca i kurije s crkvom Gospe žalosne, koje je obnovila Varaždinska biskupija. U sklopu objekta nalazi se kapelica Ivana Pavla II., dvorana za predavanja, sobe kapaciteta do 40 osoba, blagovaona i kuhinja, pored crkve uređena je kalvarija. Ravnatelj duhovnog centra je vlč. Damjan Koren. Više o duhovnom centru Veternica možete vidjeti na njihovoj stranici <http://veternica.biskupija-varazdinska.hr/>

U vrijeme korizme 20-tak župljana naše župe zajedno sa našim vlč. Dragutinom Bogadi sudjelovalo je na duhovnoj obnovi u ovom centru. Dan je bio ispunjen predavanjem, molitvom, sudjelovanjem na Svetoj misi, pobožnosti križnog puta. Osim bogate duhovne obnove imali smo i okrepu dobrom hranom i pićem. Kroz predavanje kvalitetno smo se pripremili za sakrament svete ispovijedi.

OSVRT NA DUHOVNU OBNOVU

Izgubljeni i nađeni sin (Lk 15,11)

Ova prispodoba mogla bi se nazvati i „Milosrdni otac“.

Teško nam je kada nešto izgubimo. Kada izgubimo koga smo jako voljeli i to u nepovrat, onda tu ništa ne možemo učiniti. Ali ako se nekoga ili nešto izgubi, te postoji mogućnost da se nađe i povrati tada činimo sve da to pronađemo. U Svetom pismu nalazimo priču koja nam otkriva veliku tajnu duhovne istine. Ovom pričom vidimo koliko Bog ljubi čovjeka koji je otišao daleko od njega. Danas nakon toliko vremena, stanje nije ništa bolje, djeca se dižu protiv roditelja, mladi protiv starih, pa govorimo o sukobu generacija. Sin je živio u domu gdje mu ništa materijalno nije nedostajalo, te upravo ovo pokazuje da materijalna situacija nije dovoljna. Čovjek nije stvoren da zadovoljava samo fizičke potrebe, već su mu potrebne i duhovne.

Mladić koji je otišao od svog oca, odrastao je u dobrom domu, okružen ljubavlju, podučavan u vjeri u Boga. Očito da mu se ovakav način života, ovakva disciplina nije svidala, pa je otišao tražiti razna druga zadovoljstva. Bio je na raskriju svog života. Postoje dva puta, uski koji vodi u vječni život i široki put, koji one koji njim idu vodi u vječnu propast.

Možda je teško živjeti disciplinu kršćanskog života, moliti se, svjedočiti za Krista, ali to je onaj uski put koji vodi u vječni život. Težak je trenutak izgubljenog sina

kada je morao gladovati. Da li je taj trenutak bio za njega križ ili trenutak za obraćenje, trenutak javljanja osjećaja povjerenja prema Ocu?

Snježana

U životu svakog čovjeka dođe vrijeme kada preispituje sam sebe.

Tako smo i mi sebi često postavljali pitanja. Je li ono što radimo dobro? Zašto ponekad nisu vidljivi rezultati našeg rada? Što smo propustili u odgoju našeg djeteta? Kako se nositi sa svakodnevnim problemima kojih je sve više?

Na sreću, pružila nam se prilika da sudjelujemo u programu duhovne obnove na Veternici. Daleko od svih, a opet tako blizu, Veternica je idealno mjesto za osobno razmišljanje. Pod vodstvom vlč. Damjana Korena naučili smo kako se možemo duhovno osnažiti i krenuti dalje. Veliku podršku pružili su nam i ostali sudionici duhovne obnove iz naše župe. Tu smo prvi put osjetili snagu i toplinu zajedništva jer su oko nas bili ljudi koji ne osuđuju već žele postati bolji vjernici.

Vesna i Drago Kovačić

Duhovni susret na Veternici mi je ostao u prekrasnom sjećanju. Rodom sam iz Župe Mihovljana u blizini Duhovnog centra. Bila sam oduševljena jer sam u djetinjstvu puno vremena provodila igrajući se u DVORU (tako su ljudi nazivali mjesto gdje je uređen sadašnji Duhovni centar). Nisam mogla vjerovati u što se pretvorio naš ruševni i oronuli Dvor. Prekrasna crkvica, kapelica, kalvarija... Dan proveden s vlč. Damjanom i dragim ljudima protekao je u tenu. Osmjeh i sreća blistali su na našim licima. Poželjela bih sebi i drugima da možemo češće prisustovati takvim susretima.

Renata Grđan

Krajem 2015. g moja prijateljica Snježana Košić pitala me da li bih išla s njom na duhovnu obnovu na Veternicu. Do tog termina bilo je skoro 3 mjeseca, tad nisam još mogla ništa znati hoću li biti slobodna baš tog datuma, no svejedno sam joj odmah odgovorila da sam zainteresirana i neka me predbilježi.

Približavao se dan polaska, moja želja ići na Veternicu bila je sve jača, moje obaveze su također tražile da se odrade,

no uspjela sam sve organizirati i oslobođiti si taj dan samo za svoju dušu. Osjećala sam sreću i zadovoljstvo što sam tako odlučila, no još nisam ni znala detalje što me sve čeka. Ovo je moje prvo iskustvo sa duhovnom obnovom.

Dan polaska - jutro je bilo tmurno i hladno, no u meni je bila radost i toplina koja je rasla kako smo se približavali centru. Dočekao nas je vlč. Damjan Koren, pozdravio i uveo u nezaboravni dan. Osjećala sam se dobrodušlo i dala sam svojim osjetilima slobodu doživljaja svega što nam se tamo nudilo.

Vlč Damjan nam je jednostavnim rječnikom približavao duhovne teme, promišljanja, od kojih je u meni najviše

Molitva za oslobođenje od straha

Oslobi me, Gospodine, od svake vrste straha.
Oslobi me straha da ništa ne vrijedim
i da nisam dovoljno sposoban.
Oslobi me od straha da neću biti voljen
ili da će biti odbačen i neprihvaten.

Oslobi me straha od samoće, bolesti i smrti.
Molim Te, oslobodi me straha od ljudi
i straha da sam lošiji i slabiji od drugih.

Oslobi me straha da će mi se nešto loše dogoditi
i da neću uspijeti u svojim poslovima.
Oslobi me straha od progonaštva zbog svjedočenja
i vodi me po Duhu Svetom da živim po Tvojoj volji!

Ohrabri me da se ne bojem istine i da je uvijek govorim.
Ovo molim uzdajući se u moćni zagovor
Majke Božje Žalosne, te u snazi i moći Isusa Krista,
koji živi i kraljuje u vječne vječeva. Amen.

Proštenje Majci Božjoj Žalosnoj na Veteranci: nedjelja blizu 15. rujna

utisaka ostavila tema o molitvi Krunice. Dobili smo puno dobrih savjeta kako moliti krunicu, od kojih bih izdvjila savjet kako se trebamo uvjeriti, isprobati i potvrditi samome sebi da po molitvi krunice doista dobivamo mir.

Zatim, od mnogobrojnih predivnih dojmova želim navesti molitvu za oslobođenje od straha, za mene je pisana – tako sam ju doživjela. Podijelila sam ju svojima doma, najbližima, prijateljima i od svih njih dobila povratno oduševljenje. Neka je na radost i svima vama.

Na povratak, osjećaj ispunjenosti, blagostanja zavladao je mojim bićem. Bila sam sigurna da želim ponoviti ovakav dan. Pozivam i predlažem da se ponovno okupimo i ponovimo „blagdan za dušu“, dojmovi traju danima.

Vlasta Migač

Bračni susreti

Hrvatska zajednica Bračnih susreta ove godine obilježava 40 godina održavanja Bračnih susreta u Hrvatskoj.

Prvi Bračni susret održan je u Opatiji daleke 1976. godine od 11. do 13. lipnja. Danas se bračni susreti održavaju diljem cijele Hrvatske (Ludbreg, Zagreb, Samobor, Opatija, Split, Dubrovnik, Đakovo).

Mnogi bračni parovi iz naše župe doživjeli su iskustvo Bračnog vikenda i aktivno sudjeluju u radu zajednice.

Posebno nas raduje što se od početka ove godine znatno povećao broj parova koji odlaze na bračni vikend.

Na vikendu mogu sudjelovati svi bračni parovi koji žele još više obogatiti svoj brak i njegovati svoju bračnu ljubav. Program vikenda je isti u svim mjestima održavanja.

Za bračni vikend se možete prijaviti kod župnika ili na web stranici www.hzbs.hr pod rubrikom „Bračni susreti – Prijavite se“.

Zahvaljujemo bračnom paru koji je pristao s nama podijeliti svoje iskustvo Bračnog vikenda.

Ponekad zaboravimo što nas je privuklo našem supružniku

Uz topnu preporuku dragih nam prijatelja krenuli smo na naš Bračni susret u Opatiju. Vjerujemo da je u svakome od nas prisutna doza znatitelje jer ne znamo što nas tamo čeka, ali mi smo bili uvjereni da se tamo događa nešto prelijepo. Željeli smo doživjeti osjećaj neopisive sreće koja je doslovno sjala na licima bračnih parova koji su već imali iskustvo Bračnog vikenda. Doći među nepoznate ljude, a nakon dva dana se s njima pozdraviti i rastati kao s najboljim prijateljima, neizmjerni je dar i prekrasno iskustvo.

No, ono najvažnije, shvatili smo da nam nisu samo lica ostalih bračnih parova nepoznata, već smo se uvjerili kako smo i mi jedno drugome postali neprepoznatljivi. Vjerojatno se mnogi bračni parovi nakon nekog vremena pitaju: Gdje je ona osoba u koju sam se zaljubio/zaljubila? Tko je ova osoba koja živi sa mnom? Ponekad i zaboravimo što nas je privuklo našem supružniku...

Nakon Bračnog susreta u Opatiji, pronašli smo odgovore na ova i mnoga druga pitanja. Neizmjerna

ljubav i podrška koju su nam pružali naši voditelji tijekom susreta, dala nam je snagu i želju da naš bračni život nastavimo živjeti onako kako smo ga živjeli kroz „Vikend“. Okruženi smo mnogim brakovima koji, naizgled, djeluju vrlo dobro i stabilno, ali kad bi svi parovi prošli kroz iskustvo Bračnog vikenda, uvjereni smo da bi se ispod „maski“ sreće i dobrog braka našlo mnogo nesretnih duša. Naš Bračni susret nam je pomogao da skinemo

sve maske i da u potpunoj iskrenosti jedno prema drugome nastavimo živjeti onakav brak na kakav smo se i zavjetovali. Iskustvo „Vikenda“ jest tajna koja povezuje nas parove, a mi iskreno želimo da što više bračnih parova dode na Bračni vikend i doživi tu neizmjernu ljubav koja je darovana od Boga i svih dragih nam ljudi koje smo imali čast upoznati na susretu u Opatiji.

Silvija i Mario Košić

Kursiljo ili Mali tečaj

Kursiljo je katolički pokret kojeg je 1949. godine u Španjolskoj inicirala grupa katolika. Cilj Malog tečaja jest duhovno potaknuti i obnoviti društvo, nas vjernike koji smo kršteni u Njegovo ime. Da ne klonemo duhovno, nego da budemo svjesni što se oko nas događa. Trebamo ustrajati i živjeti poziv na koji smo svi pozvani, na kojem se god području života zatekli: politike, ekonomije, morala, medija, odgoja, kulture i dr.

Tako su i naši ovogodišnji krizmanici u svojoj pripravi za sakrament Svetе Potvrde prošli kroz Mali tečaj vjere – Kursiljo. Stoga vam donosimo neka njihova svjedočanstva, pa neka vam budu poticaj i ohrabrenje, da pristupite svojoj vjeri na drugačiji tj., novi način oduševljeni za Isusa Krista.

Tri dana s Kristom

Kad nam je svećenik objavio da ćemo imati taj „mali tečaj kršćanstva“ zvan Kursiljo, nisam bila previše oduševljena. Isto kao i ostatak krizmanika, nisam bila neki vjernik pa sam i razmišljala da mi to ne treba jer će mi biti dosadno. No ipak, u ta tri dana koja smo proveli na tečaju, bilo mi je sve samo ne dosadno. Neznanci koji su nas dočekali s osmijehom na licima šireći toplinu i ljubav zvali su se animatori te nam rekli da će nas oni voditi kroz ovaj tečaj u ta tri dana. Ti animatori kasnije su postali više od animatora, postali su poznanici, od poznanika smo došli do prijatelja, a od prijatelja do malene zajednice poput obitelji. Poneki prisvojeni animator zbog neposluha u grupi, nekoliko litara suza, slomljena srca, bolne i istinete priče, navale smijeha, molitva, igre, zabava i dugi topli zagrljaji bili su samo dio onoga što smo prošli s tim divnim ljudima. Vjerujem da nisam jedina koja želi proživjeti to iskustvo ispočetka. Kursiljo je jedan od ljepših doživljaja u mom životu. Produbio je moju vjeru, zbog njega sam upoznala Boga i počela vjerovati u njega na način na koji prije nisam. Kursiljo je mali tečaj kršćanstva velike moći. Riječi koje me uvjерavaju u sve ovo napisano su riječi tete Marije koje nikada neću zaboraviti: „Nije moja sestra ta koja je bila bolesna. Da, ona je imala fizičku bolest, ali ona nije bila bolesna. Ja sam ta koja je bila bolesna. A Bog mi je pomogao da ozdravim.“ Ona me prva uvjerila da se bez vjere ne može živjeti. Ona me uvjerila, a Kursiljo je to dokazao.

Jako sam puno toga naučila i srela predivne ljude. Pucinello mi se najviše sviđao, ali su mi se sviđale i priče

animatorka. Najveći Božji dodir sam osjetila kod Tajane jer stvarno me sve to oborilo s nogu. Jednostavno je sve bilo odlično, ali najbolje mi je bilo kod teme Ljudski JE PRAŠTATI. Dotaknuo me u svakoj priči animatora. Sve je bilo odlično u grupi pogotovo naša animatorica Marija Cingula. Kroz sve te priče i doživljaje sam se jako približila Bogu, a pogotovo kroz razgovor s Dorotejom.

Izdvojio bih temu „Kako se Bog ušuljao u moj život“ mislim da me nije nigdje niti jedna tema dotakla posebno kao ta. Mogu reći da me Bog dotaknuo nakon isповijedi. U grupi mi je bilo super, sve pohvale gdјi. Mariji. Odnos mi se podosta promijenio, odlučila sam više poduprijeti ljude i češće hodati na misu.

Iskreno, da zato što ionako ne znam kaj da radim doma, mislio sam da bude dosadno, ali upoznao sam super ljude kojima se možeš povjeriti i sve im reći I ZAHVALAN SAM. Bog me dotakao u Crkvi. U grupi, ja mislim nismo došli dalje od prvog pitanja, ali sve u svemu, jako lijepo. Od sad ču krenuti na misu svaku nedjelju i više vjerujem u Boga nakon ovog susreta, i više ču moliti. Neću više psovati! PS. Htio bih postati animator u vašoj zajednici, zato što ste zabavni i uz vas, vi me potičete da idem na misu i molim se više.

Jako mi je drago što sam izdvojila vrijeme za Kursiljo, na prvu mi se nije dalo, ali nakon prvog susreta bila sam oduševljena. Temama sam bila kako, kako, kako zadovoljna i svaka mi je po nečem bila posebna. U grupi sam bila oduševljena jer smo se dobro zabavljali, a cijelu tu našu zajednicu činili su ljepšom animatori. Kad sam došla doma u subotu, užasno sam o tome razmišljala. Bila sam potištена i nisam znala kako da se osjećam. Sve je bilo „CAKUM-PAKUM“ 5+

Pripremio: vlč. Mario Kaniški

150. obljetnica rođenja svetog Leopolda Mandića

U četvrtak 12.05.2016. godine u Svetištu svetog Leopolda Bogdana Mandića u Padovi održano je euharistijsko slavlje povodom 150. obljetnice rođenja toga Hrvatskog svetca. Euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Slavlju su prisustvovali rektor Svetišta fra Flaviano Giovanni Gusella, provincijal Venetske kapucinske provincije fra Roberto Genuin, provincijal Hrvatske kapucinske provincije fra Jure Šarčević, gvardijan samostana svetog Leopolda u Dubravi fra Juro Šimić, oko 30 kapucina, te bogoslovi, među kojima i hrvatski bogoslovi iz Milana. Euharistijsko slavlje pjesmom je animirala Klapa Janjevo iz Zagreba, pod vodstvom g. Pavla Palića.

U Padovi već deset godina djeluje Hrvatska zajednica u Venetu te je njima pripala čast sudjelovanja i organizacije dijela te svečanosti. Zajednici Hrvata u Padovi priključili su se studenti sa Hrvatskih sveučilišta koji svoje studiranje provode na području Padove te su svi zajedno bili odjeveni u hrvatske narodne nošnje iz svih krajeva lijepo nam naše. U samom programu obilježavanja ove svetkovine sudjelovala je i naša župljanka Petra Pozder koja je tom prigodom bila odjevena u našu vidovečku tradicijsku nošnju. Tijekom svečane mise studenti su prinosili ulje na oltar.

Veselimo se i radujmo zajedno

Nakon godine dana postojanja župnog dječjeg zbora, u kojem sudjeluje tridesetak učenika naše župe, početkom lipnja zajedno sa svojim roditeljima, vjeroučiteljima i ostalim suradnicima, svojim prvim izletom posjetili su župu Bednju. Radosna srca družili su se zajedno sa članovima zbora i ministrantima našeg bivšeg kapelana, vlč. Nevena Blažona. Cjelodnevnim druženjem, raznovrsnim igrama i štafetama, upoznavali su jedni druge i gradili nova prijateljstva. Da bi njihov susret bio što veseliji i zabavniji, u svemu tome odlučno su

sudjelovali i bili podrška njihovi roditelji. Da njihov dan ne bi završio samo igrom zajedno su se okupili na euharistijskom slavlju te združenim glasom radosno pjevali i slavili Boga. Ovim putem hvala svima koji su svoje vrijeme podarili djeci, te doprinijeli da se taj dan ostvari. Veliko hvala vlč. Dragutinu Bogadi koji je svemu tome podrška, vlč. Nevenu Blažonu na ugodnom gostoprimgstvu i zajedničkim druženjem te njihovom vjeroučitelju Zoranu Košić Čaćiću koji svojim pozivom radosna srca uveseljava i potiče svoje malene zborase da zajedno s pjesmom i veseljem slave Boga.

„Jer misli vaše nisu moje misli i puti moji nisu vaši puti“ (Iz 55, 8)

Kada se dođe do okruglih brojeva u životu, vrijedno je zapisati priču prijeđenih puteva, proživljenih trenutaka, vrijednih uspomena. Ovog puta donosimo zapise života našeg župnika, velečasnog Dragutina Bogadi koji ove 2016. godine navršava **65 godina života, 40 godina svećenstva i 20 godina služenja u našoj vidovečkoj župi.**

Velečasni Dragutin je rođen 9. rujna 1951. godine u Bednji kao najmlađi među 11-ero braće, u katoličkoj obitelji, koja se u ono vrijeme uglavnom bavila poljoprivrednom. U

obitelji je bilo šestero sestara i petero braće, a uz njega je život u svećenstvu odabrao i njegov stariji brat Valent. Sada su, osim njega, žive još samo dvije sestre. Djetinjstvo je proveo u Bednji, točnije, u Bednjanskom Vrhovcu do svoje petnaeste godine kada odlazi u gimnaziju u Zagreb u sjemenište kao kandidat za svećenika.

Nekako ga je dragi Bog još od malih nogu usmjerio prema svećeničkom pozivu. Kao osnovnoškolcu svi su mu predmeti nekako podjednako odgovarali. Možda je samo malko više usvojio povijest i zemljopis jer je nastavnik tih predmeta imao „specifične“ poticaje za učenje, a to mu je kasnije jako dobro koristilo, ne samo u dalnjem školovanju, nego i u životu.

Život je u sjemeništu, osim redovnih učeničkih obaveza, zahtijevao i određenu disciplinu, kako bi se u tako velikom broju onih koji dijele prostor, a tada je bilo na Šalati oko 400 sjemeništaraca, život mogao normalno odvijati. Nakon četiri godine sjemeništa upisuje Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu te nakon prve godine fakulteta dobiva poziv za vojsku.

Učenje u studentskim danima

Kao dječak među tratinčicama

U vojsci je proveo oko 15 mjeseci i to u Karlovcu i Rijeci kao pješadinac, odnosno kako je to velečasni rekao „prašinar“. Disciplina u vojsci mu nije bila problem jer se na nju već ranije privikao, a vojnički život je imao i dobrih i loših strana. Nakon odsluženog vojnog roka nastavlja studij. Rekli bismo, najbezbrižnije doba života.

Osim fakultetskih obaveza koje uključuju učenje, polaganje ispita i drugo, naš velečasni je imao bogate

Nastup na „Kaptol festu“

izvan nastavne aktivnosti. Sa svojim kolegama se uvijek rado družio, igrali su nogomet, odlazili na prijateljske utakmice po našim župama. Sudionik je u tamburaškom sastavu generacije, pjevao je u katedralnom zboru, u bogoslovnom vokalno-instrumentalnom sastavu „Runolist“, ponekad i glumio u priredbama koje su režirali kolege. Dakako, česta su stoga bila i lijepa putovanja, nastupi u domovini po našim župama, a i u inozemstvu – Švicarska, Austrija.

Isto kao i svi mlađi tako je i naš velečasni sa svojom ekipom izvodio razne „spačke“. Kao sjemeništarce budio ih je dežurni poglavар zvonom, koje bi i mrtve probudilo. Da si i malo produže spavanje, a za blagdan svetog Nikole nikakva nepodopština se nije uzela kao kršenje discipline, iz zvana su skinuli bat, pa dok se poglavar,

koji je taj dan bio dežuran za buđenje, snašao i donio čekić, eto ti pola sata dužeg sna. Sljedeće godine je bio pripremljen i čekić, ali te je godine cijelo zvono dobilo noge i nestalo!

Bilo je i drugih nepodopština među kolegama. Trešnja u vrtu nije bila samo izazov za ubrati koji plod i osladiti se, nego i ostalim kolegama koji su „čvorka“ na trešnji obilno istuširali vrećicama punih vode. Sve u svemu, naš je velečasni imao divan život na bogosloviji, pa i nije čudno što je taj dio njegovog života naveo kao jedan od najbezbrižnijih.

I četrdeset godina nakon ređenja kolege se redovito viđaju i druže i to dva puta godišnje. Dakako, ako koga dužnosti u tome ne sprječe. Svaki puta je domaćin drugi, pa su tako upoznali i mnoge župe koje možda nikada ne bi upoznali. Unatoč poodmaklim godinama, šala na tuđi i vlastiti račun ni sada ne nedostaje!

Mladu misu je imao u srpnju 1976. godine, a od svoje braće i sestara kao dar je primio „fićeka“. To je ujedno bilo presudno da je vikende, kroz šestu godinu fakulteta, provodio u župi Miklouš, filijali župe Čazma. Mala župa od oko 800 vjernika, divnih i jednostavnih ljudi koji su mu kao mladom svećeniku duboko prirasli srcu. To ne znači da tako nije bilo i u drugim župama. Godine 1977. odlazi u Svetu Nedelju kod Samobora gdje je kao kapelan bio u službi Ijudima do 1981. godine kada je

ŽIVOT ŽUPE

Mlada misa u Bednji 1976. godine

radi pastoralnih potreba od blagopokojnog nadbiskupa Kuharića poslan u župu Gola. Relativno mala župa preko Drave, uz samu mađarsku granicu koja je tada imala otprilike 2300 župljana. Na raspolaganju za njihov duhovni život im je bio punih 15 godina.

Godine 1996. odlukom kardinala Kuharića, dolazi u našu župu, u kojoj je eto već 20 godina. Malo iznenađujuće je što je inicijativa da ode iz župe Gola došla upravo od njega samoga, a u toj je župi proživio prekrasne dane uz divnu suradnju župljana. Odgovor na moje pitanje o razlogu odlaska bio je: „isti čovjek postaje novi u novoj sredini“. Novi čovjek s novim idejama u novoj sredini daje drugim ljudima novi poticaj. I blizina njegovog rodnog kraja, Bednje, na takovu odluku je također utjecala.

Mnogo je godina naš župnik s nama i molimo dragog Boga da ga poživi još mnogo. Skromno tvrdi: „sigurno sam mogao učiniti i dati još mnogo više“, ali i svećenika kao čovjeka neprestano prate ljudske ograničenosti. Ipak, onu mladenačku bezbrižnost neopisivo je natkrilila svaka pa i najmanja radost, kada je mogao kao svećenik, Božjim milosrđem usrećiti i ublažiti nesretnost bilo koga. Zato od srca zahvaljuje svim ljudima koji na bilo koji način pomažu i suraduju u životu naše župe, a hvala

Proslava 25 godina svećenstva u našoj župnoj crkvi

Bogu, ima ih mnogo. Jedan čovjek ne može mnogo sam napraviti. U obitelji, ako se vole međusobno, pomažu jedni drugima! I župna obitelj može rasti i kao zajednica i kao pojedinac samo ako se hod prema vječnoj sreći uskladi – međusobno i s Isusom. Zato i naglašava zahvalnost velikodušnim župljanim bez kojih se ne bi moglo ništa napraviti!

Svatko od nas zna što je dobro primio od njegove župničke, ali i ljudske službe u našoj sredini. Možda

su ga pojedinci doživjeli i u lošem svjetlu. I djeca tako dožive svoje roditelje koji ih uistinu vole, ako im nastoje otkloniti neminovno lošu posljedicu njihove želje koja bi ih skupo koštala. I mene je obogatio ovim razgovorom, a postoje stvari u životu koje ne možemo kupiti novcem. Mir je nešto što svima treba, ali svi smo mi pomalo, ili barem ponekad kritični, zajedljivi, neshvatljivi, nestrpljivi. To je čovjek, to smo mi – slabi i grešni. U svakom čovjeku, ma kako zloban bio, sigurno ima mnogo, od dragog Boga, usaćene dobrote. Samo treba malko zagrepsti pod kožu i otkriti ju. Na žalost, za to pronalazimo sve manje

Ugradnja moći blaženog
A. Stepinca u našoj župnoj crkvi

vremena! Lijepo je rekao velečasni: „i pokvareni sat dva puta dnevno pokazuje točno vrijeme“. Izgubiti, odreći se svog ovozemaljskog života za druge, znači, kako nas je Isus naučio, zadobiti onaj drugi, pravi, vječni život. Svećenički poziv je upravo služenje drugima kako bi svi mi zadobili život vječni u milosti spasenja. Doista, veliki zadatak je stavljen pred svakog svećenika.

Ono što svatko od nas može jest, svojim osobnim trudom oko spasenja, zahvaliti našem župniku, da bismo se, darom Božjim, svi zajedno mogli jedni drugima veselili u domu našeg Oca Nebeskog! To je najveća zahvala župniku na svakom pozdravu, osmjehu, lijepoj riječi, gesti, razgovoru, pomoći. U tome je i smisao života. Hvala mu za sve!

Završavam ovaj tekst mišlju župnika Dragutina: „Što god se čovjeku dogodilo i što god grešno, loše učinio, nemojmo se zaboraviti vratiti Ocu! Dobri Bog nas neumorno čeka raširenih ruku da nas zagrli! Ne gubimo nadu u Božje milosrđe. Ta, godina je milosrđa!“

Martina Cuković

Na župnom hodočašću na
Mariji Bistrici

Mojih 550 župnih listića

Zupa Svetog Vida Vidovec

**Šesta nedjelja kroz godinu - A
16. siječanj 2014.**

Informativni listić župe, godina 10. broj 483.

EVANDELJE: Mt 5,20-22a,27-28,33-34a,37

Dio ljudske prirode je zadovoljstvo pronalaženja i zadržavanja stvari, što također može prerasti u zanimljiv hobi ili pak pravo ozbiljno kolekcionarstvo. Kolekcionar ili sakupljač se može postati iz više razloga: iz strasti prema sakupljanju ili pak iz želje za zaradom. Kolekcioniranje i proučavanje određenih predmeta može nas vratiti u prošlost i upoznati s mjestima, događajima i stvarnostima kojih prije nismo bili svjesni. Upravo je to i jedan od razloga zbog kojeg smo posjetili našu župljanu, umirovljenu profesoricu, gospodu **Miru Smerku**, iz Cargovca. Gospoda Mira već čitavo desetljeće, između ostalog, sakuplja i župne listice, koji u našoj župi izlaze svake nedjelje. Do sada ih broji već oko 550 komada! No ona nije stala na pukom sakupljanju, već je svaki taj listić pomno pročitala i proučila, tako da nam je i za ovaj razgovor pripremila jednu stručnu analizu našeg župnog listića.

Župni listić bismo ugrubo mogli

Odjek na Božju Riječ

DUH BESJEDE NA GORI

podijeliti na četiri dijela ili četiri stranice. Pa nam recite što nam donosi prva stranica i po čemu je ona važna?

Prva stranica našeg župnog listića je iznimno važna jer se na njoj nalazi

nedjeljno evangelje uz tumačenje istog. Išla u crkvu ili ne (zbog bolesti), evangelje pročitam svaki put. Ono je puno simbolike, metafora, biblijskih prispevaka, a s obzirom da je moje saznanje na tom području skromno, često puta si sama nisam mogla protumačiti niti shvatiti značenje Božje riječi. Upravo zato je tumačenje evangela dobrodošlo i ima posebnu važnost za mene, a vjerujem da i za većinu vjernika. Kroz desetljeće izlaženja župnog listića, izmjenjivali su se razni autori kao tumači evangela. No posebno bih izdvojila razmišljanja i tumačenja fra Bonaventure Dude, velikog intelektualca i erudita. Ono što u Božjoj riječi nisam shvatila sama, u svojim tekstovima mi je on na veoma jednostavan način to protumačio i približio.

Nakon tumačenja nedjeljnog evangela slijedi dio listića kojeg vjerojatno čita veoma mali broj župljana jer se radi o obavjestima. Što ste vi iz toga ipak iščitali?

OGLASI

TISAK: Gl. Končila, Gianni SIM, MAK, Bl. Alojzije Stepinac
ZAJEDNIČKA MOTLVA ČASOSLOVA – subotom kod večernje
sv. mise

Raspored župne kateheze – A raspored:

3. razred (prvopričesnicici) – a i b razred: utorak Vidovec u 14.30

Na drugoj stranici su župne obavijesti i to je, vjerujem, najmanje čitan dio župnog listića, no ja ga nikada ne zaobilazim. Čitajući župne obavijesti među recima, dolazim do saznanja o događajima unutar naše župe. Tako pratim vjerski odgoj naše djece, proučavajući raspored župne kateheze. Pratim i susrete mlađih, upoznajem se s karitativnim djelovanjem naših župljana te brigom za bolesne i nemoćne. Uočila sam i da se naši čitači dostojno pripremaju za vršenje te službe jer pohađaju probe i susrete za čitače. Ono što bih posebno istaknula jest poziv djeci na milosrđe kao i česti pozivi da nakon prve pričesti i krizme ne napuštaju crkvu, nego da se redovito susreću na euharistijskom slavlju sa cijelom župnom zajednicom. Doznała sam također i za dječji zbor koji odnedavno radosno animira nedjeljne podnevne svete mise. Hodočašća naših župljana kao i razne vjerske manifestacije također mi nisu strane. Ove su obavijesti, dakle, pravi zapis o životu naše župne zajednice.

Druga stranica listića nam donosi još neke posebno zanimljive podatke, a to su ozivi, odnosno nagovještaji o udaji i ženidbi. Prije se išlo na „spovid“ i obavljalo se tri puta u mjesec dana prije svadbe, a obično je to bilo u predbožićno vrijeme. Iza toga je došao fašnik pa korizma, kada su se vjenčanja i ostale svečanosti izbjegavale, iako je bilo i onih, većinom za vrijeme komunizma, koji na to nisu

obraćali posebnu pozornost, pa su se vjenčavali u neprikladna vremena za slavlje. Za takve je postojao izraz „fašnička metla“. No na temelju oziva, uočavam kako nam dolaze ljudi iz različitih sredina ili pak naši ljudi odlaze iz naše župne zajednice u neku drugu. Mladenač je, dakle, domaća, a mlađenac iz druge župe ili pak je situacija obrnutu. I tako htjeli mi ili ne htjeli, običaju nekih drugih sredina donose se među nas, što normalno donosi promjeni u strukturi vidovečke sredine. Sjećam se vremena kada su se ljudi ženili i udavali iz istog ili susjednog sela. Čak se govorilo: „V drugu faru po nemaru!“ No danas nam novi odnosi itekako donose utjecaje iz drugih sredina: govor, običaje, navike, sustav vrijednosti... te se i selo na neki način mijenja u sociološkom, demografskom, ekonomskom i duhovnom smislu. Stoga još jednom naglašavam da su obavijesti, zapisane u župnom listiću, ogledalo naše župe.

Imate li što posebno za istaknuti po pitanju treće stranice?

Treći dio župnoga listića popunjeno je datumima i imenima svetaca, te obavijestima o misama. Ovo je dio listića za koji su ljudi posebno zainteresirani jer ga čitaju upravo iz razloga da vide kada bude i za koga slavljenja sveta misa, jer datume s imenima svetaca već imaju i u kalendaru. Često se znaju čuti neugodni komentari na temu nakana svetih misa: za koga je, za čiju godišnjicu, tko je opet dao... No, poznata je uzrečica da se još nije rodio, tko bi svakome ugodio! Osim toga, svatko ima priliku, pogotovo u vrijeme došašća, upisati misu za svoje pokojne za željeni termin, samo se treba na vrijeme javiti.

Obično je na kraju raznih novina, časopisa i listova mjesto za priče i razbijbrige. Kako komentirate zadnju stranicu listića?

MALI KUTAK ZA PRIĆU

Jabuke

Grupa mladih posudbenika završila je seminar o novim spoznajama na titulovnom

Zadnja stranica listića mi je posebno draga jer ju vežem uz svoje unučice. One mi dolaze u srpanju i kolovozu na praznike pa je u to vrijeme nekako neprikladno tražiti od njih da čitaju lektiru. Tako nam ovaj dio predstavlja posebno veselje. Prekrasni su nam trenuci kada sjednemo u hlad lipi i zajedno čitamo priče napisane na četvrtoj stranici. Priče su prije bile vezane uz floru, faunu i životinje, te su bile izrazito primjerene dječjoj dobi, jer osim što su pisane lijevim jezikom, također su bile i edukativnog karaktera. Zadnje vrijeme se osim priča tu nalaze odlomci iz Yucata, odnosno Katekizma Katoličke Crkve za mlade, što je itekako poželjno i vrijedno.

ŽIVOT ŽUPE

Kako to da nakon čitanja ipak ne odbacite te lističe, nego ih vjerno spremate?

Po struci sam profesorica pa i inače sakupljam članke, prikaze koncerata, izložaba, itd. Smatram da iza listića stoji jedan veliki ljudski rad i trud, jer sam listić

treba osmislići. I moj je stav da je grehota nešto takvog baciti i uništiti.

Koliko je zapravo važno da jedna župa izdaje svoj listić i kako biste u cjelini ocjenili naš župni listić?

Gđe god sam bila i koju god sam župu u Hrvatskoj posjetila, uvek sam potražila njihov listić. Već sam spomenula da je listić ogledalo župe. A za naš mogu reći da je estetski i sadržajno vrlo kvalitetan. Ponekad me zasmeta odnos ljudi prema

njemu, kao prema običnom papiru za kojeg se svi grebu, a samo ga rijetki i pročitaju. To me žalosti. S obzirom da me bolest sprječava da budem svake nedjelje prisutna na misi, mogu sa sigurnošću reći da, čitajući i proučavajući listić, više znam o onome što se događa u župi, nego ljudi koji svaki dan ili svake nedjelje idu na misu. Župni listić za mene nije tek običan papir ili puka informacija. On je za mene župa.

Razgovarala: Sandra Priher

Mala pravopisno-jezična poduka

I. Porodice riječi

Ljudske zajednice, rodbinska svojta i familija mogu biti malobrojne i mnogočlane.

Upravo tako i neke porodice riječi mogu biti bogate, raznolike i mnogobrojne. Evo primjera:

ŽUPA- najmanja administrativna jedinica Katoličke crkve

ŽUPNI- odnosi se na župu

ŽUPNIK- svećenik kojemu je biskup povjerio upravljanje župom

ŽUPNIKOVATI- vršiti službu župnika

ŽUPNIČKI- koji se odnosi na župnika

ŽUPLJANIN- ŽUPLJANKA- oni koji pripadaju župi

ŽUPLJANSKI- pridjev koji se odnosi na župljane

ŽUPNO VIJEĆE- crkveno predstavništvo (župnik i više članova crkvenog odbora)

Treba obratiti pozornost na dva pridjeva:

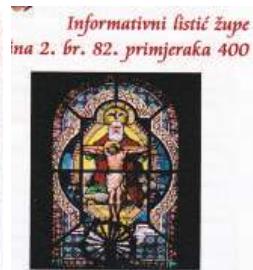
ŽUPNI i ŽUPSKI

Nives Opačić, jezična savjetnica i lektorica piše: "U upotrebi ovih dvaju pridjeva često se griješi jer se ne zna zapravo na što se koji odnosi. Stvar je jednostavna: ŽUPNI se odnosi na ŽUPU (bilo koju), a ŽUPSKI na Župu (kraj u okolini Dubrovnika- Župa Dubrovačka)".

II. Mala početna slova

Malim početnim slovom pišu se:

- sveti, sveta ili sv. uz ime svetca ili svetice, sveti Vid, crkva sv. Vida
- imenice koje označavaju vjersku pripadnost: židov, katolik, pravoslavac, musliman
- nazivi pristalica ili pripadnika političkih, kulturnih, znanstvenih pokreta ili vjerskih učenja: dominikanac, skolastik, isusovac, budist
- pridjevi izvedeni od imena, blagdana, praznika, spomendana: božićni, novogodišnji, uskršnji, tijelovski

III. Velika početna slova

Velikim početnim slovima pišu se:

- osobna imena božanstava:
Isus Krist Spasitelj, Svetogući, Presveto Trostvo, Sveti Đepi, Sotona, Sveti Duh
- opće imenice djevica, gospa i bogorodica u službi osobnih imena:
Blažena Djevica Marija, Majka Božja Bistrička, Bogorodica Marija, Međugorska Gospa, Crna Gospa, Gospa Lurdska, Gospa od Zdravlje, Gospa Snježna, Bogorodica od sv. Ružarija
- imena mjesta kad su rezultat prijenosa značenja:
Sveta Stolica, Vječni Grad (Rim)
- imena crkava:
Katolička crkva, Pravoslavna crkva, Grkokatolička crkva
- nazivi molitava:
Očenaš, Te Deum, Zdravomarija
- imena blagdana i praznika:
Badnjak, Bajram, Božić, Sveta tri kralja, Tijelovo, Veliki tjedan
- izrazi kojima se obraćamo crkvenim visokim ličnostima:
Vaša Prezvijenost, Vaša Svetost (samo za papu), Vaša Uzorost (samo za kardinala)

IV. Dobro je znati!

ŠTOVATI, POŠTOVATI

Ova dva glagola oba su potrebna u hrvatskom jeziku i ne valja ih zamjenjivati drugim jer nisu sinonimi (istočnačnice). Nives Opačić objašnjava: "Bog se štuje, a čovjek poštije. Dakle, kad govorimo o pristajanju uz neki kult, uz divljenje nekom božanstvu, onda je dobro upotrijebiti glagol **štovati**". Ako iskazujemo divljenje i odobravanje nekom čovjeku, kažemo da ga **poštujemo**".

O jezičnim pitanjima nikad dosta !

Izvori: Nives Opačić "Reci mi to kratko i jasno",

Pravopisni priručnik, Zagreb, 2013.
Pripremila: Mira Smerke

„Ni jedan čovjek nije toliko od blata da u njemu ne bi bilo barem zrnca zlata.“

„Do nebesa nek' se ori
naših grudi gromki glas,
neka jeknu rajske dvori,
nek' nas čuje Isus Spas:

Isukrste, srcu Tvom
s nama naš se kune dom:
DUŠOM, TIJELOM VIJEK SAM
TVOJ, ZA KRST ČASNI BIJUĆ BOJ.“

Uistinu, orilo se do nebesa
uvečer 14. travnja 2016. godine u
prepunoj zagrebačkoj katedrali i na
trgu ispred nje. Razlog okupljanju

na tisuće ljudi bila je sveta misa povodom dolaska tijela sv. Leopolda Bogdana Mandića kao jednog od zaštitnika Godine Milosrđa u svoju domovinu. Hrvatski narod i njegova prijestolnica time su pokazali pravu sliku naroda koji još uvijek nije odustao od vjere u Boga, usprkos trudu i naporu mnogih sila koje ga žele takvim prikazati i učiniti.

U nepreglednom redu čitava su dva dana stajali ljudi bez ikakve prisile, mirno, staloženo, ne žečeći propustiti jedinstvenu priliku i barem na trenutak sresti se sa svećem osobno. Stajali su satima stari i mlađi, prijatelji, obitelji sa djecom, osobe s posebnim potrebama. Taj prizor mnoštva predstavlja je u isto vrijeme sliku nade hrvatskog društva, ohrabrenje za sve one koji se kolebaju u vjeri, a sa druge strane bila je to slika boli za sve one koji žele Hrvatsku bez Boga.

A tko je zapravo to svojim životom zasluzio toliku počast i štovanje, zavrijedio biti uzdignut na oltar sveopće Crkve?

Leopold Bogdan Mandić rođen je 12. svibnja 1866. godine u Herceg Novom kao dvanaesto dijete u obitelji Mandić. Roditelji su mu nadjenuli ime Bogdan – Adeodat – dan od Boga. Odgajan u katoličkoj obitelji od malena je učio cijeniti kršćanske vrednote te ih svojim primjerom nastojao svjedočiti. Bio je

vrijedan i marljiv učenik, ali više nego li znanjem isticao se velikim srcem. Sa navršenih šesnaest godina odlučio je poći u samostan kod kapucina prema kojima je njegovao izrazito poštovanje i naklonost. U rujnu 1890. godine u crkvi Gospe od

Zdravlja u Veneciji, zaređen je za svećenika. Kao mladomisnik želio se vratiti u domovinu i svoj rad posvetiti jedinstvu Istočne i Zapadne Crkve, neprestano se moleći za jednu Crkvu, kakvu je želio i sam Isus.

Od 1906. godine pa do svoje smrti redovničke je dužnosti obavljao u Padovi, izuzev jedne godine. Ustrajno je satima ispovijedao vjernike. Po riječi utjehe i sakrament pomirbe k njemu su dolazili mlađi, ugledni građani, radnici, industrijalci, studenti, profesori, vojnici, časnici, ali i časne sestre, redovnici, svećenici pa i sami biskupi. Otac Leopold u ispovjedaonici je zasluzio svoju svetost jer se punina Božje milosti upravo na tom mjestu ostvarivala po njemu. Božja ga je milost obdarila sposobnošću gledanja duboko u srce čovjeka, u kojem je uvijek pronašao dovoljno dobra koje je sposobno nadjačati svo zlo kojim je okruženo.

Vjera je bila temelj njegova života te su iz njegovih ustava često izlazile riječi: „Vjeruj!“, „Imaj vjeru!“ Sv. Leopold za života je mnogima izmolio ozdravljenje, tjelesno, ali prije svega i duhovno, a to je nastavio činiti i po svojoj smrti. U redu mnoštva svetaca

Sv. Leopold Bogdan Mandić

Leopold Bogdan Mandić pri Svetom rimskom sudu ističe se po broju priznatih nadnaravnih izlječenja. Koliko ga je narod zavolio već za života jasno pokazuje činjenica da je na sprovodu bilo prisutno 170 000 ljudi, koji su jednoglasno uzvikivali: „Umro je svetac! – Il Santo“. Bila je to prva takozvana pučka kanonizacija. Blaženog Leopolda Bogdana Mandića papa Ivan Pavao II. proglašio je svetim u nedjelju 16. listopada 1983. godine. Sam sveti Otar tom je prilikom izjavio kako nikada nije bio toliki broj ljudi na proglašenju jednog sveca. Vodeći se primjerom njegova života, ali i svetosti papa Franjo proglašio ga je jednim od zaštitnika Godine Milosrđa te je tim povodom njegovo neraspadnuto tijelo stiglo u Zagreb, čime je ispunjena i njegova cjeboživotna čežnja da se vrati u svoju Hrvatsku domovinu.

I za kraj, poslužila bih se riječima blagopokojnog kardinala Kuharića u objašnjenu činjenice štovanja svetaca, kao odgovor na pitanje koje je proganjalo velik broj ljudi koji jednostavno nisu mogli razumjeti potrebu i želju hrvatskih vjernika da odaju počast sveću: *štovanje sveca nije nikakav kult ličnosti, nije nikakvo idolopoklonstvo da bi se stvorenju pripisivalo dostoјanstvo Stvoritelja, da bi se ljudskoj ograničenosti i smrtnosti pridavala Božanska mudrost i svemoć. Oni koji štuju pravoga Boga, nikada neće čovjeka Bogom proglašiti, jer ne sagibaju koljena pred stvorenjem. A ipak mi štujemo svece. Zašto? Štujemo u njima prisutnoga Boga, štujemo djelo Božje koje se u njima događa. Sveci su čudo milosti, remekdjela Duha Svetoga. Živeći mudrošću koju Bog daje, oni šire prisutnost Božju u svijetu; znak su Božji; objavljenje su najistinske čovječnosti. Oni zaista u povijest upisuju čisto ime, bez ljage i prijekora jednako ime Isus Krist. Bog koji je za nas čovjekom postao upečaćuje u njih svoj lik. Oni su sveto lice Crkve.*

Ivančica Košić Čačić

Značenje brojeva u Bibliji

1	apsolutno jedinstvo
2	istinu Božje riječi - zakon i proroci, dva ili tri svjedoka i mač oštar sa obje strane
3	Božanstvo/Trojstvo - andeli uzvikuju "Svet" tri puta za trojedinog Boga
4	sveobuhvatnost, univerzalnost - četiri strane svijeta ili četiri vjetra - u Djelima apostolskim plahta sa četiri ugla simbolizira evanđelje koje se propovijeda svim neznabوćima, po svim krajevima svijeta
5	učenje - postoji pet Knjiga Mojsijevih i pet mudrih djevojaka u Isusovoj usporedbi, kao i pet ječmenih kruhova iskorištenih za hranjenje 5000 ljudi.
6	obožavanje čovjeka - broj čovjeka, označava njegovu pobunu, nesavršenost, djela i neposlušnost - čovjek je stvoren šestog dana - posebno značajan u Otkrivenju, kao "666", i identificira zvijer: "Ovdje treba pronicavosti! Tko je prodoran, neka odgoneta značenje broja Zvijeri. To je, uistinu, broj čovjeka: njegov je broj šeststo šezdeset i šest."
7	savršenstvo i znak Boga, božanskog djeła, kompletnosti, punine, poslušnosti i odmora - neki ga nazivaju i "vladarom" biblijskih brojeva jer se pojavljuje ukupno 562 puta u Bibliji, uključujući i izvedenice (sedmi, sedmice - može se rastaviti na zbirne elemente – 3 i 4: broj 3 predstavlja Trojstvo, a broj 4 sveobuhvatnost, stoga za broj 7 možemo reći da predstavlja Božju sveobuhvatnu vladavinu - u mnogim biblijskim proročanstvima: u Otkrivenju imamo sedam crkava, sedam duhova, sedam svjećnjaka, sedam zvijezda, sedam pečata, sedam rogova, sedam očiju, sedam anđela, sedam truba, sedam gromova, sedam glava, sedam kruna, sedam zala, sedam čaša gnjeva, sedam kraljeva...
10	Zakon i obnova - uključuje Deset Božjih zapovijedi
12	Božja crkva i Božji autoritet. - Isus je imao 12 učenika, a postojalo je i 12 Izraelskih plemena - Novi Jeruzalem ima 12 temelja, 12 vrata, drvo sa 12 vrsta rodova koje rada 12 mjeseci godišnje...
40	naraštaj, pokoljenje i vrijeme probe - kišilo je 40 dana tijekom potopa - Mojsije je proveo 40 godina u pustinji, kao i Izrael po izlasku iz Egipta - Isus je postio 40 dana

Od jedan do sedamdeset

Jeste li se ikada zapitali što predstavljaju neki od brojeva u Bibliji i zašto baš oni? Naime, mnogi od njih imaju dublje proročko ili duhovno značenje. Oni, i u Starom i u Novom zavjetu, otkrivaju skrivene pojmove i značenja koja obično promaknu površnom čitatelju. Poznati ljudi velikog uma, poput Augustina, Isaaca Newtona ili Leonarda da Vinci, kroz povijest su pokazivali više od neobične znatiželje prema važnosti biblijskih brojeva. Jednom prilikom, Isus je rekao: „Vama su i vlasti na glavi izbrojene“ (Mt 10, 30), što znači da brojevi imaju svoju važnost i da bi brojeve u Bibliji trebali pažljivo razmotriti. Po tom pitanju ih se ističe najmanje dvanaest za koje će u nastavku članka biti navedeni некi biblijski primjeri.

Ana Ljubek

50	moć i svečanost, proslavu - Jubilej je došao nakon 49. godine. (Levitski zakon) - Pedesetnica jest 50 dana nakon Kristovog uskrsnuća
70	Ijudsko vodstvo i sud - Mojsije je postavio 70 starješina - Sinedrij je bio sastavljen od 70 ljudi - Isus je izabrao 70 učenika - Isus je rekao Petru da oprosti 70 puta 7

Djelatnici Caritasa u posjetu Katarini

Svako malo djelatnici Caritasa župe Vidovec posjećuju starije i bolesne osobe. Ovoga puta posjetili smo Katarinu Hrženjak iz Šijanca. Draga Katarina rođena je 19.11.1941. u Šijancu u svojoj kamenoj kućici kako ona veli "tu v prvoj sobi". Od sedmero djece Katarina je rođena šesta i to slabijeg zdravlja i slabog vida. Od rane mladosti već sa svojih 14 godina čuvala je tuđu djecu te tako novčano pomagala roditelje. Kasnije je radila na polju za nadnicu sve dok joj je to zdravlje dopuštalo. Sada živi sama u svojoj kamenoj kućici od socijalne pomoći. Slijepa je na jedno oko ali to Katarinu ne sprječava da uživa u životu.

Član je Udruge sljepih te s njima ima razna druženja. Sretna je jer se može sama brinuti o sebi. Kuhanje, čišćenje, nabava "fasunga" ne padaju joj teško. Veli naša Katarina "fala dragom Bogu da mogu izgurati dane i da sam pokretna. Pomolim se prije neg zajdem jest i saku večer". Veliko zadovoljstvo joj predstavlja izlazak na kavicu u "populare" jer veli "znaš tam ti uz kavicu dobim i klipić" te naravno sve poprati veselim osmijehom.

Jednostavno joj se moraš od srca nasmijati. Nesmijemo zaboraviti susjeda Zdenka koji ju za zimu snabdjeva drvima, niti djelatnike Caritasa posebno Tatjanu kojoj se posebno raduje. Htjela bi ona da Božica i "Anika Gojanjska" češće dolaze do nje ali razme da one puno rade i da baš nemaju časa. Eto takva je naša Katarina.. vesela.. obzirna... srdačna..

Hvala joj na gostopri-mstvu, veselju i radosti koju nam pruža.

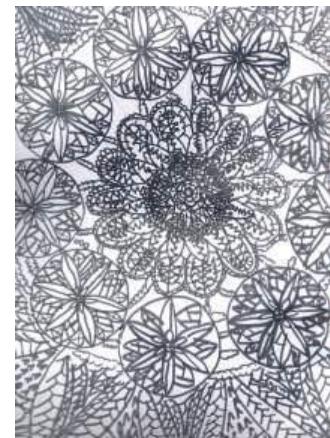
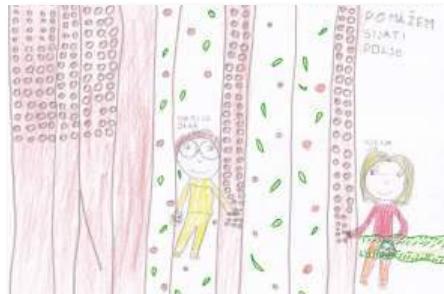
Dječji osmijeh liječi stare i nemoćne

Užurbani način života nerijetko ostavlja traga na naše đedove, bake, nemoćne i bolesne. Ima trenutaka kada se osjećaju usamljeno, napušteno i bez volje za život.

Često čujemo: "Kad ostarim, morat ću u starački dom. Ne želim nikome biti na teret." Njihov mu-kotrpan rad u mlađim danima primjećuje se i sada kroz njihovo naborano lice, drhtave ruke i usporen korak.

Jesu li starije osobe stvarno "teret" ili na takvo razmišljanje ima prevelik utjecaj zapadna kultura gdje je život roditelja i djece nezamisliv?

Djelatnici Caritasa već tradicionalno na Uskrsni ponедjeljak organiziraju druženje starijih i nemoćnih osoba u prostorijama Župnog dvora u vjeronaučnoj dvorani. Zadnje dvije godine ovakvom su se druženju pridružila djeca iz OŠ Tužno i OŠ Vidovec (dječji zbor župe). Oni su za svoje bake i prabake, đedove i pradjedove pripremili kratku priredbu i izradili simbolične poklon-sitnice koje u srcima starijih imaju veliku vrijednost. Svojim pjesmama, igrokazima i dječjom živahnošću vratili su starije osobe u djetinjstvo i izmamili osmijeh na njihova lica, a zablistala je i pokoja suza. Mnogi od njih zaželjeli su da svaki dan bude ispunjen dječjim smijehom. Uz svoje unuke ostaju što duže aktivni te pokazuju volju da žele držati korak s vremenom. Oni su puni rudnik znanja ,iskustva i ljubavi. Svojim nemoćnim rukama prebiru zrnca krunice, moleći baš za svoju unučad kako bi ih milostivi Gospodin dao snage, utjehe, radosti i strpljenje.

Anita Škiljo, 6.r.

Raduje ih i pokoja zajednička molitva navečer prije spavanja, barem ona kratka o andelima čuvarima. Zato pustimo svoju djecu da uživaju u rudniku svojih baka i đedova . Potrebni su jedni drugima.

Ptiček S. i Kovačić V.

Moja cukouka

Čez oblok pugledam i
vidim cukouku kak več dougo
na miru stoji jer na ji nikoga ni...

Vidim i svojega dedika
kaj me tu negda coukau,
a vezda ga više ni...

I ve čujem jenguve rieči:
"Couči se, diete, couči se!"
A ja bi kričala kak ftičiki v
gniezdu...

Mislim si saki dien:
„Eh, da je moj dedik ve tu,
ne bi cukouka spala..."

Mia Kučko, 7. r.

Pjesma "Moja cukouka" osvojila je 2. nagradu na "Dragoj domaćoj rieči" u Ivancu.

Karla Šambar, 5.r.

Klara Vešligaj, 7.r.

Prijateljstvo je...

Prijateljstvo je...
dok si je netko s nekim prijatelj
(Iva Z.)

dok se prijatelji vole (Leon R.)
dok s prijateljem gledamo crtic
(Leon R.)

dok netko podijeli nekome tortu
(Iva Z.)

POMAGANJE JE...

NELA – pomaganje je da prijatelj ili mama i tata ne moze nekaj sam onda mu ti pomogneš, ako tata radi kućicu onda mu neko pomogne

DAVID K. – ako je nekome drugome teško, onda on dođe k mojoj tati i pita dali mu može pomoći, pomaganje je ak nekome treba nešto pomoći načrtati, jer on zaboravi kaj je teta rekla pa mu pomogneš

MELITA – dok se nekom zlo dogodi onda mu se pomogne

PETAR M. – dok neko ne zna napisati zadaću onda mu prijatelj pomogne

MARTINA – tata pomogne mami peći kolače da se sama ne treba mučiti, još trebamo drugima pomagati nesti lonac ako je jako teško, a ja baki pomažem mijesiti kolače

DAVID T.- ja pomognem baki dok je ručak odnesti jelo na stol i složiti tanjure i žlice i vilice

DORA – ja mami pomažem stavljati sušiti veš na tavan

LEO – dok je neko tužan i dok se malo plače treba mu neko da ga razveseli

DAVID K. – kad se ne smiješ igrati jer si u kazni i moraš razmišljati onda ti dođe prijatelj i veli ti kaj treba reći da nisi više u kazni, ako neko padne na kamen ili na oštре predmete onda mu ide krv, onda mu neko treba staviti vlažne maramice da mu se zaustavi krv.

SARA – pomaganje je kad nekome pomogneš prek ceste otiti

DV [krinjica]

Ljubaf

Vu zeleni travi
gleđiju me žouti jaglaci,
zibleju se bele glave
visibabe.

A vas, žoute ovčice,
moram nabratiti i
svoji mami dati.

Ona bu mi se veselo
nasmejala i znala bu
da ju imam rada.

Viktorija Vajdić, 5. r.

Osmeh

V denešnje vrieme
ljudi se se meje
smejeju.

Se je više unih koje
brige moučiju.

Babica i dedik flaše
z kontejneri prebiraju,
a ljudi vu fabriki plače
ne dobivleju.

Siromahu na obločecu
strgane fieringe stršiju,
a pre direktoru
teške i nakinđane
visiju.

Jedino diete ništ ne
razme, sam si v piesku
hižice slaže.

Srećno je, a jengov osmeh
ne laže.

Manuela Mašić, 7. r.

Pjesma "Osmeh" osvojila je 1.
nagrdu na natječaju Side Košutić u
Radoboju "Poljubi grumen zavičajne
zemlje i reci hvala" te nagradu
Organizatora u Zelini na natječaju
"Mali Domjanić".

Ivanščica i ja

Mama, pogled de mi Ivanščica
maše i k sebi me zove...
Z oblakima se za rouke drži
pak beži, beži...
Uni se skupa lovača igraju
pak morti i mene k sebi zoveju...
Ftičiki iznad je letiju
i z jou popievaju...
Uđenpout, se je ftihlu.
Ftičiki su popievati prestali,
a Ivanščica se v megli zgubila...
Mama, to se ona v meglu skrila
i igra skrivača je započela...

Laura Črnila, 7. r.

Martina Ivančić, DV Škrinjica

Zašto volim svoju baku

Ja volim svoju baku jer je dobra
prema meni. Često idemo u šetnju.
Baka mi dopušta da sa njom hranim
životinje. Svake nedjelje idemo na
misu. Moja se baka voli igrati sa
mnom i često mi dopušta malo
previše.

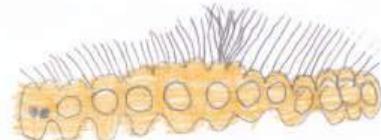
Dino Šibić, 2. r.

Lorena Banek, 7. r.

Tea Rožmarić, 5. r.

Andro K., DV Škrinjica

Sara Medved, 2. r.

„Ima tu kaj istine“

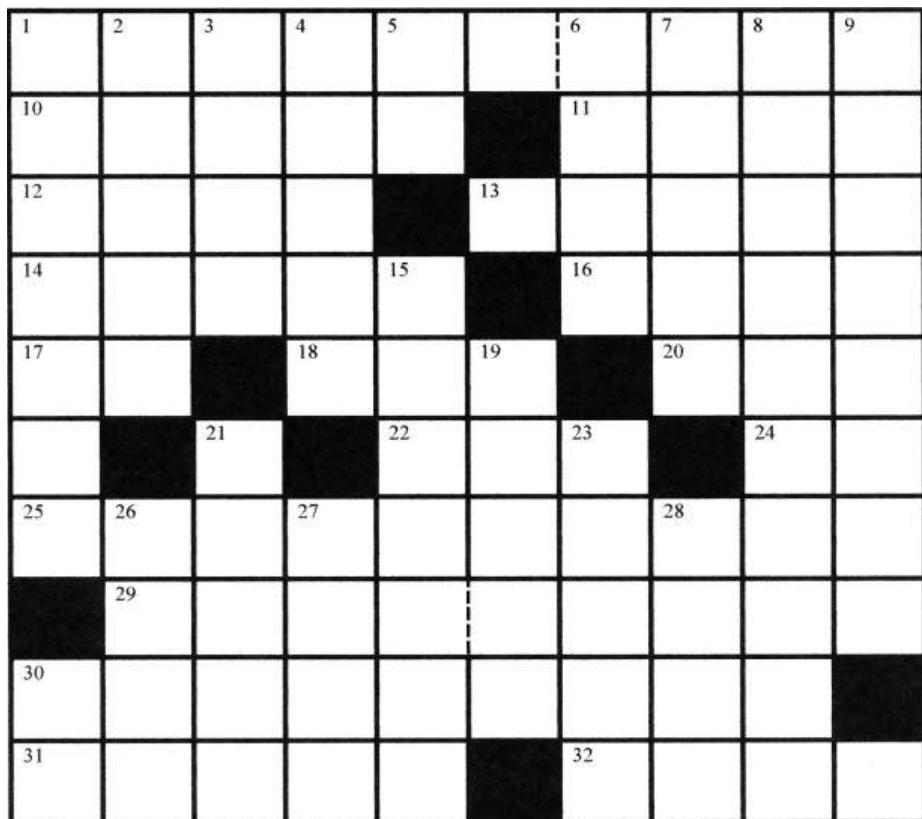
DVIE ŽENE

Dok još selo spi
 Štefa po hiži lieče
 Paučinu pobira, kuhju zmieče
 Po vrvouti ruži, Franca budi
 Več „Zdravo Marijo“ zvoni
 Tuoplou mlieku z žetourke
 Na stuolu se puši i kadi
 Voda za kouvu po šporetu kipi
 Franc se preteže i vleče
 Špuota Štefu, ka nurieje
 Una pohlepno kouvu srće
 Sej jezik si ohoura
 Uspout mlieko precija
 Snočkoju posoudou pere
 Na moučka se popiči i dere
 Za čas vun zleti
 Po vodu i šruot za kokoši beži
 Svije hrouni, kotic snouži
 Vdroupi se na hrđouvi drout
 Pejsu lanc odmouta uspout
 Več na vrte ide
 Posla ka nezna ka bi prije
 Sadi, okouple, plieje, zalievle
 Uspout, trguvinu slouže, na muostu
 trži
 Za sebe v škriju posprouvlja
 Neka deci douvle
 Diela kak ni prouva, a kak bu dougu,
 nezna
 Reuma ji kosti trga, se ju boli, ka je
 se drži

.....

V drugi vulici Pepica živi
 Souma je, kak dougu oče spi
 Niš ne diela jer se niš ne splati
 V banki eure zdiže
 Dok jeni Joža v Nemački gmiže
 Una doma tira nuovu muodu
 Razmišlja samo o frizuri i manikuri
 Glouvu si doma ne pere
 Zaka da si lak z nofti guli i prste dere
 Tabane ji pedikeri stružeu, masi-
 eraju
 Kurje oči kopleju
 Tri pout na tjedin se rasteže
 Muora da ji se kuoža zateže
 Saki dien biciklin tira
 Da ne duođe koja kila
 Hrounū kupuvle v centrima
 Se je brže goutovo, vrieme ne gubi
 Nieje važno če i baš smrdi
 Od sega najbouši ji je z vrećice pom-
 fri
 Ka je hrouna ni domouča, ni ju brig-a
 Ne razbijja si glouvu, pa mirno spi
 Joža ju v Nemačku zove
 Glousa neče ni čuti
 Tam bi ju mogiju zaposliti
 Od posla se odifčila pa od jenga beži
 Doma ji baš nika ne fali

Antonija Zagorec

VODORAVNO: 1. Jedna od Udruga općine Vidovec, angažirana oko izrade rukotvorina, kolača, izvođenja igrokaza i dr., 10. Listopadno, drvo, bijele boje kore, istoimeni naziv književnog djela Slavka Kolara, 11. Sin Adamov, brat Kaina, 12. Valovi, skraćeno, pjesnički, 13. Špaga, dreta, šnjura, 14. Dvojke na ikavici, 16. Ime pjevača Islamovića (Divlje jagode, Bijelo Dugme), 17. Egipatski bog sunca, Amon, 18. Ženski duboki pjevački glas, 20. Atlantic Theatre Festival, 22. Elektronska obrada podataka, 24. Vol, skr., 25. Jedna od djelatnosti kojima se bavi član Udruge voćara i vinogradara, „Sv. Antun“ Tužno, voćar, 29. Nova težnja, tendencija, razvoja nečega, najviše se spominje u modi i sl., 30. Autohtoni starosjedilac američkih kontinenata, 31. Ukrajinska luka na Crnom moru, 32. Ime glumca Bešlagića, „Naša mala klinika“, „Šemso“.

OKOMITO: 1. Kratica Udruge branitelja i veterana Domovinskog rata općine Vidovec, 2. Rijeka kojom članovi Udruge pod 1 okomito, svake godine plove etapom Legrad - Aljmaš - Vukovar u znak sjećanja na poginule i nestale branitelje Vukovara, 3. Sportsko više etapno natjecanje automobila, kamiona ili motocikala sa zadanim prosječnim brzinama, 4. Povodac za pse, kako bi ga se držalo pod kontrolom, 5. Onomatopeja glasanja gusaka, 6. Žensko ime, muški oblik Žan, 7. Bolest iz skupine virusnih hemoragijskih groznica, dobila naziv po rijeci u DR Kongo, 8. Stanovnici područja uz rijeku Neretvu, 9. Nazi popularne stripa i strip junaka, Bob Rock, Broj jedan, Grunf i dr., 15. Lirska pjesma u kojoj se iskazuju sjetna i tužna raspoloženja, pisana u elegijskom distihu, 19. Vrsta slastice od tjesteta i kreme, najčešće okruglog oblika, Sacher, čokoladna, Schwarzwald, 21. Jedna od elektroda, katoda, (mnogočina), 23. Koje su na parni pogon, npr. turbine, 26. InterNet News Daemon, 27. Vrsta Vindijinog ovčjeg mekanog sira - Feta, 28. Rano poginuli filmski glumac, idol mladih James, („Buntovnik bez razloga“, „Div“).

Sastavili: Pozder Marijan i Matija

Firmanici 2016.

Večernja molitva

Idemo spôt,

Bogika zvôt.

Buožja Mati daj mi spati.

Buožji Sin duojdi sim.

S križem legnem,

S križem stounem,

a z Maricu pu pol noči ustounem.

Amen.

*(Molitva stara oko 100 godina koju je baka Slava
(Alojzija Kruhek, r. Habuzin, 1915.-2000.,
naučila moliti od svojih roditelja te ju za života
prenjela unucima.)*

